

ביאור בדרך אפשר

וכן שלימוד התורה הוא מתחן הבנה והכרה כי "הִלָּא כֵּה דְּבָרִי דְּבָר
ה' בתורה פֶּאַשׁ"⁴¹, שזיהו מלות מייחדות אלו בليمוד התורה הן
מצד פֶּנְתַּח הַעֲמִינָה סְפָרָה³⁸ של חכמו ורוצונו האינטנסיביים של הקדוש-ברוך-
הוא שפטותיה, שלאן אין בזיה הגבלה כלל ומהדבר בגilio בתי
מוגבל.

ובהמשך הכתוב נאמר "ישועות"

ודרשו חכמיו זיל זה סדר

נוקין). והענין הtopic הפנימי

בזה, בקשר בין ישועות לעוזק

הוא פמבראר ב'תורה או'ר⁴²

לאדמורו הוקן בנוגע לר' יהודה

רכלהו פנוי בኒקון הוה⁴³,

כל למודיו ומשנתו היו בסדר נוקין

שבמשנה שפונטו של רב יהודה

בעסק בלימוד התורה בኒקון

קיימה כדי לפשט את היחס

دلעומת-זה של הצד שהיפך

הקדשה (הקרוא קר לשון הכתוב

בקלה את זה והלעומת והעשה

אלוקים) מ'ארבעה אבות

נוקין) דברי חכמיו זיל במשנה

שותנים הבלתי רצויים נחלקים

לארבעה סוגים כללים (אבות) שלכל

אחד מהם יש פריטים שחם ארבעה

הבחינות "חכמיה-ובינה"

תפארת-ימלכות' דקלפה

המנורות לבחינות אלו כי שנן

בספרות העליונות בצד הקדושה,

ורקינו, שעלייר העספ

בלימוד התורה בסדר

נוקין), נעשה נפעל ענן של

"ישועות", מדברים לא רצויים,

על-ידי-זה שמבוטלים את כל

ה'ארבעה אבות נוקין) ארבעה

הסוגים הכללים של נוקין יעד עם

התולדות הפורטס וההסתעויות

שליהם כו'.

ובהמשך הכתוב נאמר "חכמת"

ודרשו חכמיו זיל זה סדר קדרים). והוא נון הtopic בזיה,

בן 'הכמה' לקדשים' דהגה קרבנות (קדושים') הוא ענן

הברורים ההפרדה בין הטוב לרע והעלאת הטוב לקדשו, שפאנשר

מקרייבים בהמה כרכום ומעלים אותה על-גבי המזבח לירח

ביאור בדרך אפשר

ד) וממשיק בפתחו הנזכר הרומו לשישה סדרי משנה "חוֹסֵן" גו', זה 'סדר נשים'. והענין הtopic הפנימי בזיה, ד"חוֹסֵן" הוא מלשון חזק³⁸, והרי החזק והחומר הייתר גדול ביותר שבעולם הוא מהו של הקדוש-ברוך-הוא, מה ה'איין-סוף', הכלתי מוגבל שיחסנו בעולם.

וידוע שגלווי פ"ס ה'איין-סוף'¹ ד) וממשיך בפתחו "חוֹסֵן" גו', זה 'סדר נשים'.

בעולם המוגבל שכוראה הוא דבר שלא יתכן שרוי עולם מוגבל לא

יכול להכיל התגלות של אין-סוף בלחמי שבעולם הוא מלשון חזק³⁸, והרי החזק הייתר גדול

וגובל, ומכל-מוקם הקדוש-ברוך-הוא, פ"ס שבעולם הוא מהו של הקדוש-ברוך-הוא, פ"ס ה'איין-סוף', שיחסנו בעולם. וידוע שגלווי פ"ס ה'איין-סוף', שיחסנו בעולם המוגבל היה פאשר ישנו

התגלות של אין-סוף, וגלי לו וזה הוא ה'איין-סוף', שפ"ס ה'איין-סוף', שיחסנו בעולם

פאשר ישנו סדר נשים', שאז יישנו עניין החולדה, בנים ובני

בנים עד סוף כל הדורות, שזיהו עניין גלוי פ"ס שאש ישנו עניין החולדה, פ"ס ה'איין-סוף', פמבראר בארכפה ב'המש שמח

בננים ובני בנים עד סוף כל תשמחה' תרנ"ז³⁹. והוא נון בylimood התורה, פאשר

הדורות, שזיהו העובה שענין הוללה לא נסדק אחר פעם אחד

הילימוד הוא כרבעי למאיו, שאז הרי זה באופן ד"תען לשוני אמרתך⁴⁰, "הִלָּא כֵּה ר' בררי

గלווי פ"ס ה'איין-סוף' הכליג'בול כמבראר

בחוץ גדר העולם המוגבל, ב'המש שמח בארכפה ב'המש קבוצת מאמרים שתחילה

בנוסח אחת משבע ברות הגישוין

שם המשם רעם האחים' שאמר יהודה דכליהו פנוי בኒקון הוה⁴³, שפונטו

בעסק בኒקון הקיימה כדי לפשט את היחס הרבי הרש' ב'המש תרנ"ז³⁹ לר' נושאינו

ישואו בן הרבי הריע'צ.

יענינו של גליין האין-סוף בעולם

כפי שהוא בא לידי ביתיו ב'המש

התורה, הוא פאשר הלימוד

הוא כרבעי למ'הו כפי שעריך נזקון, נעשה עניין של "ישועות", על-ידי-זה

לחיות, שאז הרי זה באופן שטבטים את כל ה'ארבעה אבות נזקון יחר

ד"תען לשוני אמרתך⁴⁰, עם התולדות שליהם כו'.

דברו לשונו של האדם המודבר בדברי תורה הוא כעונה אחר דברי הקדושה

ברוך-הוא נונת התורה. ומוסכט על כן ב'תורה או' לאדמור' הוקן, "שהתורה

היא אמרתך אלא לשוני תען כעונה

אחר האומר מה שהוא אומו... להיות בחינת ביטול אצל לדבר ה' המודבר

בפיהם ולהיות רק כעונה אחר האומר שהוא עניין גליין או' אין-סוף למטה כמו למלעה בבחינת ביטול ממש. ומהו יתבונן המשכילד והיפול עליו אימה

ופחד בעסק התורה בשומו לכלבו כי דבר ה' הוא ממש שנאמרו למש מסני'.

(37) ראה גם אואה"ת שבועות ע'UA ואילך. (38) ראה רד'ק ישעי' עה"פ. פרדס שער כג (שער ערבי הכתינויים) פ"ח ערך חוסן. (39) סה"מ תרנ"ז ע' קעת. (40) תהילים קיט, קעב. וראה תו'א יתרו סג, ב. לkur'ת שה"ש כב, א. (41) ירמיה' כג, בט.

(42) ד"ה המגבה לי' שבת (מקץ לה, ד). (43) ברכות כ, א.